

ŠOLSKI CENTER CELJE
SREDNJA ŠOLA ZA STROJNIŠTVO, MEHATRONIKO IN
MEDIJE

RAZISKOVALNA NALOGA
PRIMERJAVA ČRNO-BELE IN
BARVNE TELEVIZIJE

Avtorja:

Klemen Finkšt, M-4. e

Nejc Venek, M-4. e

Mentor:

dipl.inž. Dušan Vešligaj,

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, 2015

KAZALO VSEBINE

| | |
|--|----|
| 1 UVOD..... | 5 |
| 2 METODE RAZISKOVANJA | 6 |
| 3 HIPOTEZE | 7 |
| 4 DOSEDANJE OBJAVE..... | 8 |
| 4.2 ZGODOVINA TELEVIZIJE..... | 9 |
| 4.3 ZAČETKI TELEVIZIJE NA SLOVENSKEM..... | 11 |
| 4.4 ROJSTVO TELEVIZIJE V SLOVENIJI – RTV LJUBLJANA | 12 |
| 5 INTERVJU | 15 |
| 5.1 INTERVJU Z DR. MARKO PRPIČ | 15 |
| 5.2 INTERVJU Z G. JANEZOM STROJANOM | 16 |
| 6 ANKETA..... | 19 |
| UGOTOVITVE | 21 |
| 6.1 ANKETA NA VIDEO..... | 22 |
| UGOTOVITVE | 25 |
| 7 ZANIMIVOSTI..... | 26 |
| 8 ZAKLJUČEK | 27 |
| 9 ZAHVALA..... | 28 |
| 10 VIRI..... | 29 |
| 11 PRILOGE | 30 |

KAZALO SLIK

| | |
|----------------------------|----|
| Slika 1 Slika 2 | 9 |
| Slika 3 | 10 |
| Slika 4 | 13 |
| Slika 5 | 13 |
| Slika 6 | 14 |
| Slika 7 | 14 |
| Slika 8 | 15 |

KAZALO GRAFIKONOV

| | |
|-----------------|----|
| Tabela 1 | 19 |
| Tabela 2 | 19 |
| Tabela 3 | 20 |
| Tabela 4 | 20 |
| Tabela 5 | 21 |
| Tabela 6 | 22 |
| Tabela 7 | 23 |
| Tabela 8 | 23 |
| Tabela 9 | 24 |
| Tabela 10 | 24 |

POVZETEK

Za raziskovalno nalogo sva si izbrala temo primerjava črno-bele in barvne televizije. Poglobila sva se v razlike med obdobjema črno-bele in barvne televizije, načinom dela v studiih nekoč in danes, v razlike pri dojetanju barvnih in črno-belih posnetkov. Ker živiva v obdobju, ko se tehnologija iz dneva v dan spreminja, in se zanimava za medije, se nama je to zdelo precej zanimivo, saj velikokrat slišiva od najinih dedkov in babic, da si mi mladi sploh ne znamo predstavljati tistih časov, ko je bilo vse črno-belo. Zato sva na podlagi intervjujev in ankete raziskala, kaj menijo anketiranci, ali si tudi oni ne predstavljajo povratka nazaj in ali se še sploh kdo spomni tistih časov.

1 UVOD

Živimo v času tehnologije in si življenje težko predstavljamo brez televizije in informacij, ki nam jih posreduje. V procesu najine raziskovalne dejavnosti sva raziskala in predstavila glavne razlike med obdobjema črno-bele in barvne televizije, razlike v dojetju posnetkov na črno-beli in barvni televiziji in razlike v načinu dela v televizijskih studiih danes in nekoč. Svoje ugotovitve sva podkrepila z dvema anketama in dvema intervjujema. Izdelala sva posnetek, in sicer sva spremenila današnjo reklamo v črno-belo in opisala spremembe.

2 METODE RAZISKOVANJA

Izbrala sva metodo anketiranja in intervjuja. S tem sva si pomagala pri potrjevanju hipotez.

3 HIPOTEZE

V raziskovalni nalogi sva postavila naslednji hipotezi:

- Prihod črno-bele televizije je povzročil večje zanimanje kot prihod barvne televizije.

Ker živiva v času, ko se tehnologija iz dneva v dan izboljšuje in smo navajeni na nove izume, meniva, da je prihod prve televizije povzročil večje zanimanje, saj je bilo to nekaj novega in bili so priča izumu, ki je predstavljal stvari, za katere do takrat niso niti slišali.

- Na barvni televiziji lažje dojemamo stvari, ki nam jih posreduje.

Meniva, da so posnetki (filmi, reklame, prispevki itd.) prepričljivejši in lažje razumljivi na barvni televiziji. Za potrditev te hipoteze sva si zbrala metodo anketiranja na podlagi dveh posnetkov (enega iz obdobja črno-bele in enega iz obdobja barvne televizije).

4 DOSEDANJE OBJAVE

4.1 TELEVIZIJA SPLOŠNO

Televizija zelo vpliva na naše življenje. Uči nas o krajih, ki jih verjetno ne bomo nikoli obiskali, z njo spremljamo dogodke, nekatere oddaje gledamo le za zabavo. Televizija je postala priljubljena v petdesetih letih dvajsetega stoletja, zamisli o pošiljanju slik na velike razdalje pa segajo v devetnajsto stoletje. Zahvaljujoč predvsem iznajdbi elektronske cevi, tranzistorja in katodne cevi, imamo danes visokokakovostne televizijske sisteme. V številnih državah se televizijski signali prenašajo po kabljih, ki so položeni v zemljo, mednarodne in medcelinske povezave pa potekajo prek satelitov.

Televizija ustvari iluzijo gibljive barvne slike z izkoriščanjem dveh lastnosti človeškega vida - hitro zaporedje negibnih slik s posnetkom dogajanja zazna kot gibljivo sliko in mešanico treh osnovnih barv zazna kot popolno barvno paleto. Ta načela skupaj s tehničnim razvojem katodne cevi in radijskih prenosov v naše domove prenašajo televizijsko sliko.

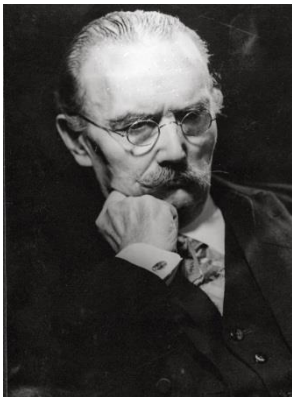
Svetloba, ki vstopa v televizijsko kamero, se razdeli na rdečo, zeleno in modro barvno sestavino in naredi slike z osnovnimi barvami v treh ločenih ceveh. Cevi slike preberejo kot zaporedje 625-ih vodoravnih črt in posnamejo svetlost na vsaki črti kot električni signal. Sinhronizacijski signal zagotavlja, da vse tri cevi berejo sočasno, ko se vsi trije električni signali sestavijo. Ko se vsi trije električni signali sestavijo, hkrati dajo podatke o barvi in svetlosti za isti delček slike. Prebiranje vsako sekundo primerja petindvajset popolnih sličic. Videosignali s cevi se pred prenosom združijo s sinhronizacijskim in avdio signalom.

4.2 ZGODOVINA TELEVIZIJE

Televizija je proizvod številnih iznajdb in odkritij mnogih znanstvenikov. Prvi delež je prispeval nemški znanstvenik Paul Nipkow z izumom motorja in s sistema vrtečih se plošč z luknjicami, ki so »dajale« sliki predmeta na zaslonu. Dejanskega prenosa slike takrat še ni bilo in prvi prikaz televizije je uresničil Škot John Logie Baird, ki velja za uradnega izumitelja televizije. Prvič je bila predstavljena leta 1926 v Londonu in pri tem je Baird uporabil Nipkove plošče.

Za ločevanje svetlobe s prizorišča v vrstice je uporabil vrteči se disk z luknjicami. Fotoelektrična celica je spremembe jakosti svetlobe prevedla v električne signale. V njegovem sprejemniku je bila žarnica, ki je svetila skladno s sprejetim signalom s spremenljivo jakostjo. Gledalec je gledal motno, nerazločno sliko skozi luknje v vrtečem se disku sprejemnika.

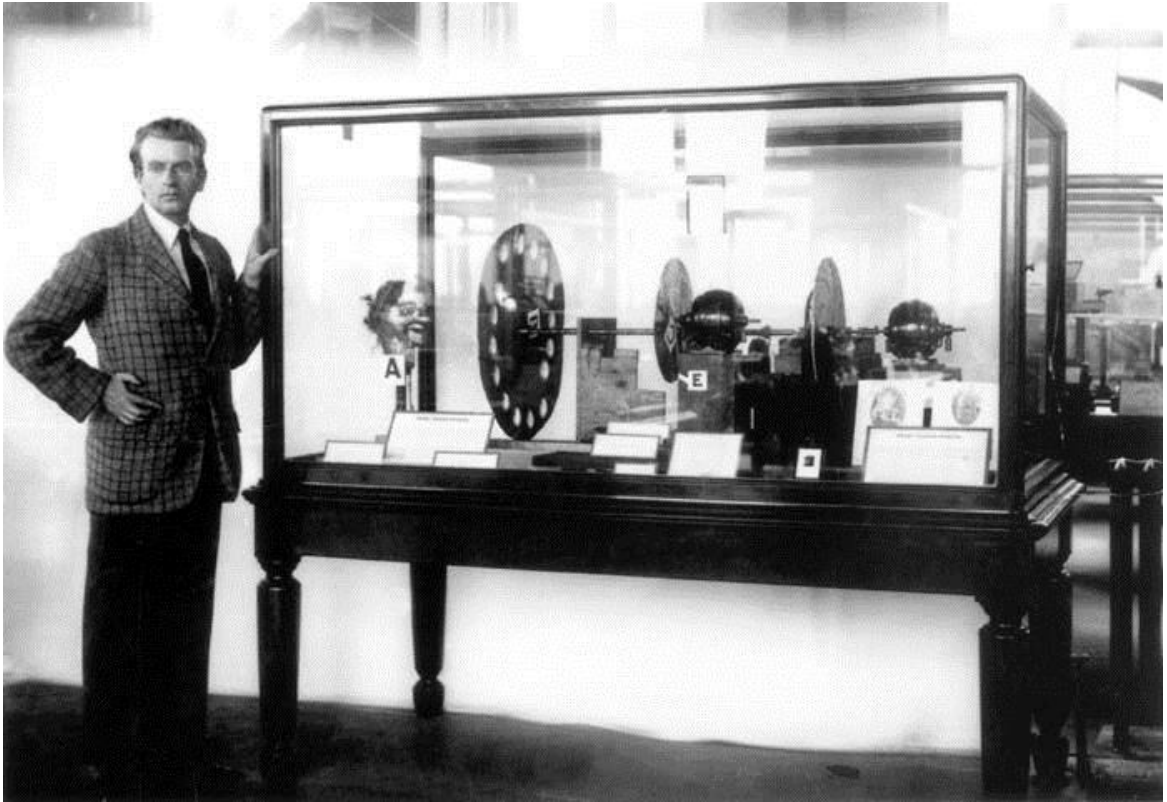
Prvi televizijski prenos je predvajala kanadska radijska postaja CKAC leta 1931.



Slika 1: Paul Nipkow



Slika 2: John Logie Baird



Slika 3: John Logie Baird in njegov izum prvega mehanskega televizijskega sistema

4.3 ZAČETKI TELEVIZIJE NA SLOVENSKEM

V Slovenijo je televizija prišla nekoliko kasneje. Začetki televizije v Sloveniji segajo v leto 1949, ko je bil ustanovljen prvi TV laboratorij v Ljubljani, vendar je prvi javni televizijski program stekel sedem let kasneje na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču. Dve leti kasneje je TV studio Ljubljana začel predvajati redni eksperimentalni program. V Ljubljani je bilo takrat le kakšna dva ducata zasebnih televizijskih sprejemnikov. TV sprejemnike so postavili v nekatere izložbe ob glavnih mestnih ulicah. Ljudje so tako lahko prvič videli radijske napovedovalke in napovedovalce.

Slovenska televizija sprva ni mogla biti namenjena gledalcem, saj jim ob nekaj sto televizijskih sprejemnikih v Jugoslaviji leta 1956 (okoli 250 v Sloveniji) tudi ni mogla biti. Leta 1960 jih je bilo v Sloveniji nekaj prek tri tisoč, leta 1961 prek deset tisoč, leta 1968 skoraj 176 tisoč.

Eden izmed prvih gostov televizijskega programa je bil Fran Milčinski Ježek. Na začetku predvajanja programa se je na televizijskih zaslonih izpisal napis: Radio Ljubljana – televizijska oddaja - televizijski studio. Televizija Ljubljana je svoje prve oddaje pripravljala in predvajala iz Zagreba.

Leta 1960 je televizijski program oddajal že pet dni v tednu, istega leta pa so gledalci lahko spremljali neposredni prenos Evrovizije in skoke iz Planice. Prenos so ljudje sprejeli z navdušenjem. Že od vsega začetka delovanja televizije je program obsegal tedensko informativno oddajo TV Obzornik. Kmalu po tem so začeli s predvajanjem prve zabavne glasbene oddaje, 22. novembra 1958 je bila na sporedu prva TV drama, 21. januarja 1959 pa prvi prenos iz ljubljanske opere.

4.4 ROJSTVO TELEVIZIJE V SLOVENIJI – RTV LJUBLJANA

RTV Ljubljana – predhodnica RTV Slovenija je začela s prvimi poskusnimi prenosi avgusta leta 1956 na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. V tamkajšnji osrednji dvorani so jim postavili nekakšen steklen »foglovž«, v katerem je bilo grozno vroče, TV ekipa pa je slovenskemu ljudstvu skušala pripraviti prvi televizijski spored z eno tujo, sposojeno kamero in eno tako, ki so jo ustvarili naši domači strokovnjaki. Rapa Šuklje je bila zadolžena za kulturni del sporeda in to so bili intervjuji z ustvarjalci, pomembnimi umetniki, znanstveniki, sploh »ljudmi kulture«.

Vsak dan so »mučili« pred kamero vsaj enega ustvarjalca, včasih tudi po več, od akademika profesorja Antona Ocvirka, akademika profesorja Gojmirja Antona Kosa, skladatelja Marijana Kozine, pesnice Lili Novy in tedanjega direktorja ljubljanske drame Slavka Jana do Jožeta Tirana, direktorja Mestnega gledališča, in male Lotti, nemško govoreče in slovensko čebļjajoče zvezdice Štigļičevega filma Dolina miru, našega prvega nagrajenca v Cannesu. Njegov črni glavni igralec Johnny Kitzmiller je namreč tamkaj dobil zlato palmo.

Vsa dogajanja na Gospodarskem razstavišču so potekala v živo. Takrat na nacionalni televiziji še niso imeli magnetoskopa - naprava za snemanje zvoka in slike na magnetni trak. Tako tudi ni arhiviranih nobenih začetnih oddaj niti potem, ko so nekajurni program začeli oddajati nekaj dni v tednu.

Programi TV Ljubljana so se z leti močno krepili, sodobna tehnologija je programskim delavcem omogočala segati po novih, še neosvojenih oblikah televizijskega komuniciranja in izražanja. Velik premik je TV Ljubljana dosegla v 70. in 80. letih 20. stoletja zlasti pri športnih prenosih, v umetniških programih so televizijci utrli pot danes že utečenim koprodukcijam, razvijati so začeli mednarodno sodelovanje itd. Vendar nacionalna televizija ne ponuja le rednega televizijskega in radijskega programa, ampak v njenem sklopu dolga leta deluje tudi Glasbena produkcija s Simfoničnim orkestrom in Big Bandom RTV Slovenija. Tu je še Založba kaset in plošč, ki je bila ustanovljena leta 1970, in druge programske enote.



Slika 4: Ena prvih televizijskih studijskih ekip RTV Ljubljana



Slika 5: Ogled prvih televizijskih prenosov - programov so si gledalci lahko ogledali tudi skozi odprto okno RTV Ljubljana, kjer je bil v notranjosti nameščen televizijski sprejemnik



Slika 6: Prenos svetovnega prvenstva v nogometu 1958, Podmeja nad Trbovljami. Televizor Grundig.

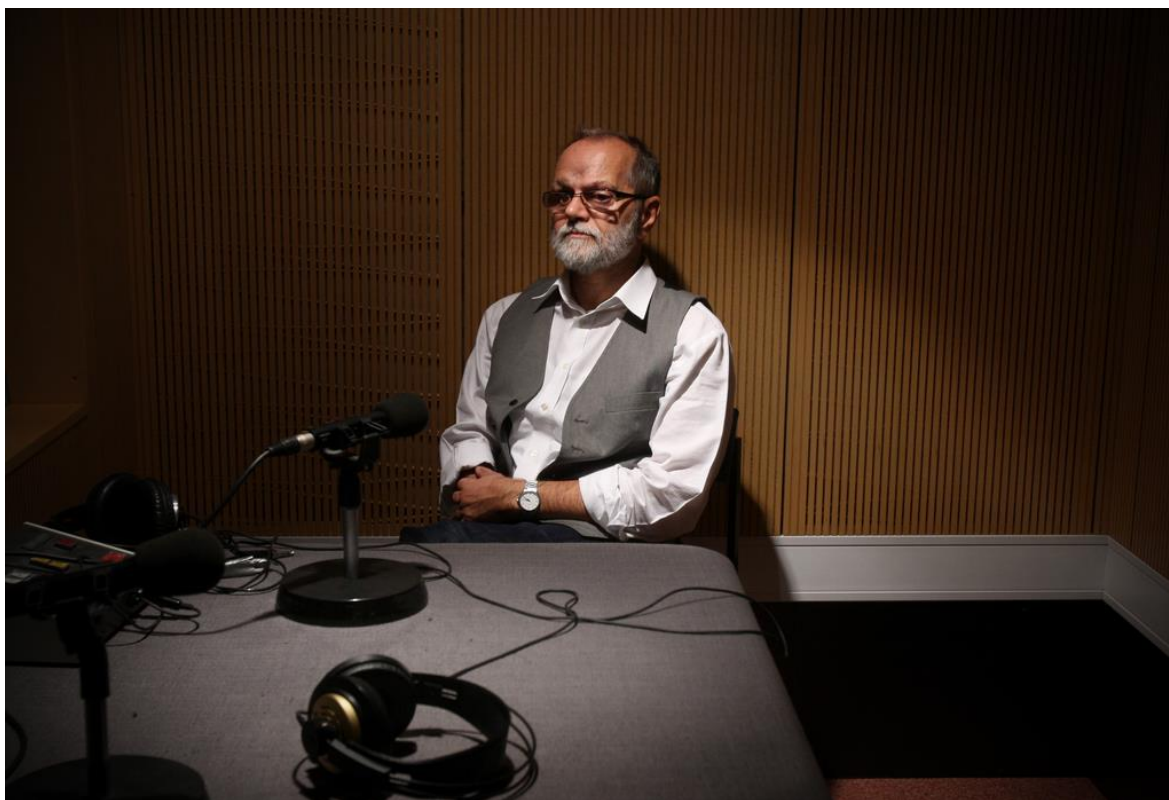


Slika 7: Prenos svetovnega prvenstva v nogometu 1958, Podmeja nad Trbovljami. Slikano od televizorja Grundig proti gledalcem.

5 INTERVJU

5.1 INTERVJU Z DR. MARKOM PRPIĆEM

Dr. Marko Prpić je nenavadna osebnost v našem medijskem prostoru. Širša javnost ga pozna kot organizatorja odmevnih razstav Annie Leibovitz, Jimija Hendrixa, Boba Marleyja, Leni Riefenstahl ... Kot glasbeni urednik na Radiu glas Ljubljane je konec osemdesetih zaznamoval naš glasbeni prostor, zdaj je zaposlen na RTV Slovenija, kjer je bil med drugim pomočnik urednikov razvedrilnega in informativno-izobraževalnega programa in svetovalec generalnega direktorja. Leta 1995 je postavil prvo spletno stran Zavoda RTV Slovenija in postal član mednarodne ekspertne skupine pri Evropski radiodifuzni uniji (EBU) za internet in nove storitve ter deloval v skupini, ki se je ukvarjala s podnaslavljanjem oddaj za gluhe in naglušne ter prilagajanjem televizijskega programa slepim in slabovidnim z avdiodeskripcijo. Na ljubljanskih fakultetah predava zgodovino elektronskih medijev, razvoj snemalnih tehnik in spleta.



Slika 8: Marko Prpić
Foto: Jure Eržen, Delo

Ali je bil po vašem mnenju bolj zanimiv prihod črno-bele televizije, ki je bila tudi prva, ali kasneje barvne televizije?

Prihod črno-bele televizije je bil po mojem mnenju veliko večje doživetje. To, da smo dobili žive slike sveta, je bil izjemen dogodek. Sprva smo vsi gledali televizijo pri

sosestovih, saj si je mi nismo mogli privoščiti (prvo televizijo smo kupili leta 1969). Danes se sprašujem, kako so prenašali vse otroke z ulice. Televizija je bila statusni simbol, v očeh otrok veliko večji kot avto. Po nekaj letih je postalo očitno, da pogrešamo barve, saj so se na trgu pojavili prosojni dvobarvni ali tribarvni filtri, ki so jih postavili pred sprejemnik. Zgornja tretjina filtra je bila modre barve (za nebo) in spodnja zelene (za travo). V sredini pa je bila, če se prav spomnim, rumena barva.

Se je priprava posnetkov in oddaj za črno-belo televizijo razlikovala od priprav danes?

Takrat nisem sodeloval pri pripravi televizijskih oddaj, predstavljam pa si, da so barve postavile pred ustvarjalce televizijskih oddaj (vsaj scenografe in kostumografe) nove zahteve.

Se je bilo po vašem mnenju gledalcem takratnih črno-belih filmov težje poistovetiti z zgodbo glede na to, da niso poznali niti barve las nastopajočih?

Za istovetenje z nastopajočimi je pomembna zgodba, ostalo je lahko naredila domišljija. Črno-bela slika ima svoje prednosti in to je tudi razlog, da še vedno nastajajo filmi, predvsem dokumentarni, v črno-beli tehniki. Izjemen primer črno-belega filma je poljski film *Ida*, ki je letos dobil oskarja za najboljši tujejezični film.

Katere so glavne razlike med obdobjema črno-bele in barvne televizije?

V času črno-bele televizije je bilo veliko manj televizijskega programa. Malo se jih spomni, da je na začetku oddajanja televizija imela proste dni (torke in četrte), dnevni program pa je bil omejen na čas med 18. in 22. uro. Kar so povedali na televiziji, je veljalo za sveto resnico. Verodostojnost današnjih televizijskih programov je – kljub barvam – nekako zbledela.

5.2 INTERVJU Z JANEZOM STROJANOM

Janez Strojani je bivši delavec Radia in televizije Slovenija.

Ali je bil po vašem mnenju bolj zanimiv prihod črno-bele televizije, ki je bila tudi prva, ali kasneje barvne televizije?

Prihod črno-bele televizije je bil po mojem mnenju mnogo bolj zanimiv kot kasneje prihod barvne televizije. Bilo je potrebno razviti in narediti vse za snemanje in predvajanje videa ter pošiljanje programa do gledalcev. Programske izkušnje so črpali iz gledališča, časopisa, radia, filma in gledališča. Vse oddaje so morale biti zelo dobro pripravljene (scenarij, snemalna knjiga ...), prostori so bili majhni in tako je prvi pravi studio RTV Ljubljana meril le 50 m². V njem je poleg dveh kamer, mikrofonom, luči in scenografije moral biti

prostor še za premike igralcev in obeh kamer. Prihodi v studio in iz njega so morali biti dorečeni. Npr. če je nekdo prišel iz gostilne v studio in če je po končanem nastopu odšel nazaj v gostilno, je moral oditi v isto smer, iz katere je v studio prišel. Žal od prvih televizijskih oddaj ni nič ohranjenega, ker še ni bilo magnetoskopov – zapisovalcev zvoka in slike. Poletne olimpijske igre v Rimu leta 1960 smo v Smledniku gledali v KUD Smlednik. Dvorana je bila velika 200 m² z odrom za nastopajoče. Televizija je bila postavljena na oder, da smo jo lahko vsi videli. Tisti bolj zadaj so se po pol ure preselili v prve vrste, ti iz prvih vrst pa nazaj. Tako smo vsaj nekaj časa lahko dokaj dobro videli, kaj se na televiziji dogaja. Seveda pa je bil sprejem zelo odvisen od pravilne usmerjenosti antene, v tem primeru proti TV oddajniku na Krvavcu.

Se je priprava posnetkov in oddaj za črno-belo televizijo razlikovala od priprav danes?

Glede na to, da so se prve oddaje delale v živo, so bile priprave za žive oddaje podobne današnjim. Prvi mikrofoni so bili manj občutljivi in namenjeni pogovornim oddajam. Da so pokrili celoten prostor, po katerem so se gibali govoreči nastopajoči, so morali postaviti več mikrofonov in jih ustrezno zakriti pred pogledom kamer. Črno-bela televizija ni dovoljevala nobene napake. Npr. če je bilo luči preveč, snemalne cevi na kameri niso prenesle velikega kontrasta in je bila celotna slika presvetla in s tem tudi neostra. Razdalja od televizijskega ekrana do gledalca doma v dnevni sobi formata slike 4 : 3 je bila določena glede na diagonalo ekrana, in sicer 4-6 razdalj diagonale ekrana televizorja. Pri formatu slike 16 : 9 in HDTV ločljivosti pa 2,8-kratna diagonala ekrana od televizorja. Seveda pa večja ločljivost (HDTV, 2K ...) danes zahteva natančnejšo izdelavo scenografije, maske in postavitve luči.

Se je bilo po vašem mnenju gledalcu takratnih črno-belih filmov težje poistovetiti z zgodbo glede na to, da niso poznali niti barve las nastopajočih?

Tako v črno-beli tehniki kot v barvni je vsebina oddaje najvažnejša. Če vsebine ni oz. če ne pritegne gledalcev, je včasih krivo kakšno tehnično pomagalo in ne avtor vsebine. Mogoče oddaja ni zaživela, ker ni bilo na voljo snemanje v barvah. Barva je bolj tehnični napredek in manj umetniški. Ko sem se pogovarjal s starejšimi sodelavci, so me spomnili na primer, ko smo na televiziji že imeli reportažni avto za barvno snemanje. Uporabljali pa smo tudi še črno-beli reportažni avto. Zgodilo se je, da je planer poslal črno-beli avto (režija na kolesih!) v takratno skupščino, barvni avto pa na snemanje slovenske popevke. V skupščini je govoril pomemben politik tistega časa. Naslednji dan je bilo iz urada skupščine zastavljeno vprašanje nastopajočega, zakaj ni bil v skupščini barvni avto. Glavni planer na televiziji se je dobro znašel in odgovoril: Ali je pomembnejše, kakšno barvo obleke bo nosil nastopajoči ali kaj nam bo povedal? Potem ni bilo več vprašanj.

Katere so glavne razlike med obdobjem črno-bele in barvne televizije?

Ob začetku črno-bele televizije je bilo dnevno samo nekaj ur (19 ur mesečno!) televizijskega programa. Arhiva ni bilo in ni bilo ponavljanja oddaj. Tehnologija se je izpopolnjevala in je omogočala izvedbo vedno zahtevnejših TV oddaj. Najzahtevnejša pa je televizija postala, ko so izumili daljinski upravljalnik. Pojavilo se je veliko število različnih televizijskih postaj, programov in oddaj z določeno vsebino (šport, novice, dokumentarci ...), gledalci govorijo in razumejo vedno več tujih jezikov, vedno več je podnaslovljenih tujih televizijskih postaj oziroma njihovih oddaj. Razvoj tehnologije prehiteva. Še vedno nismo izkoristili vseh prednosti SDI in HDTV, pa že razvijajo novo tehnologijo za 3DTV, 2K, 4K, 8K ... Oprema za snemanje, montažo in pošiljanje (splet) TV programa do gledalcev je vse cenejša! Vsi znamo fotografirati, snemati, montirati ... Pridobimo pa tudi marsikaterega nadarjenega posameznika. Na trgu preveč prevladuje denar in ne kakovost.

6 ANKETA

Anketo sva preko spleta razdelila med 50 naključnih ljudi, ki so bili povprečne starosti 23 let (od 18-47 let).



Tabela 1

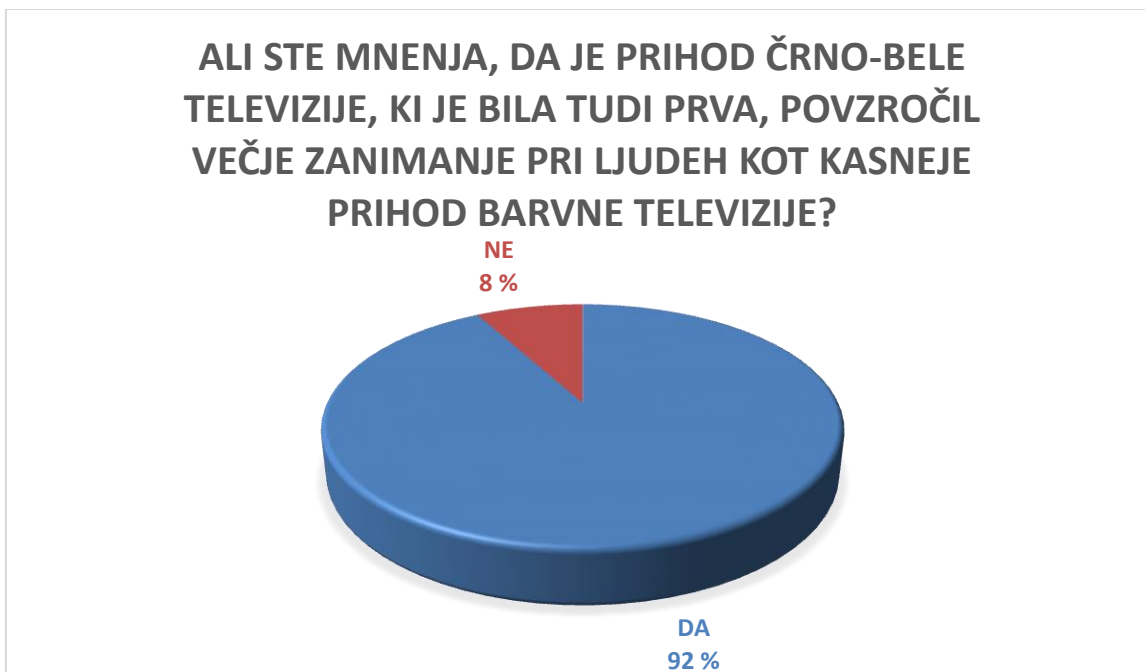


Tabela 2

**ALI MENITE, DA JE GLEDANJE BARVNE TELEVIZIJE
BOLJ ZANIMIVO KOT GLEDANJE ČRNO-BELE?**

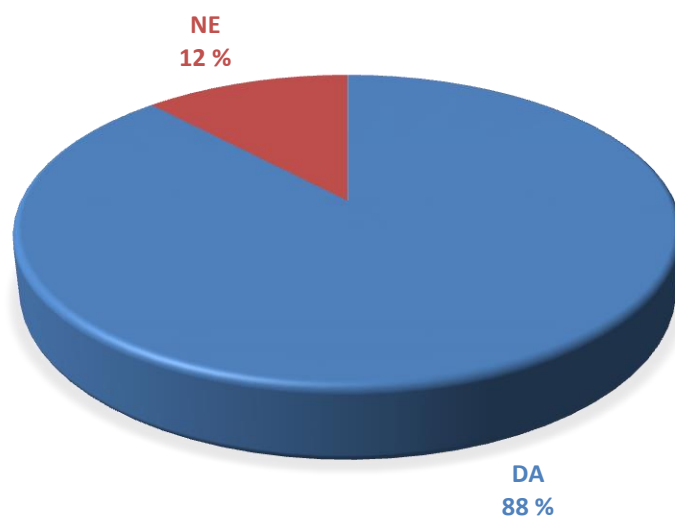


Tabela 3

**JE PO VAŠEM MNENJU Z BARVNO TELEVIZIJO LAŽJE
PRITEGNITI GLEDALCA?**

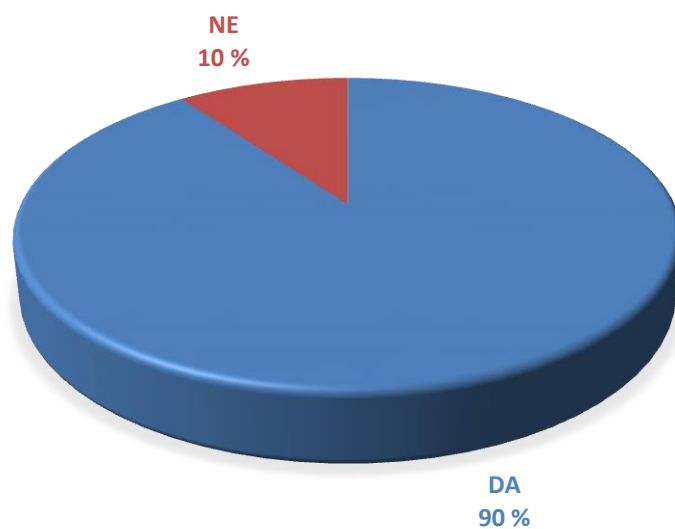


Tabela 4

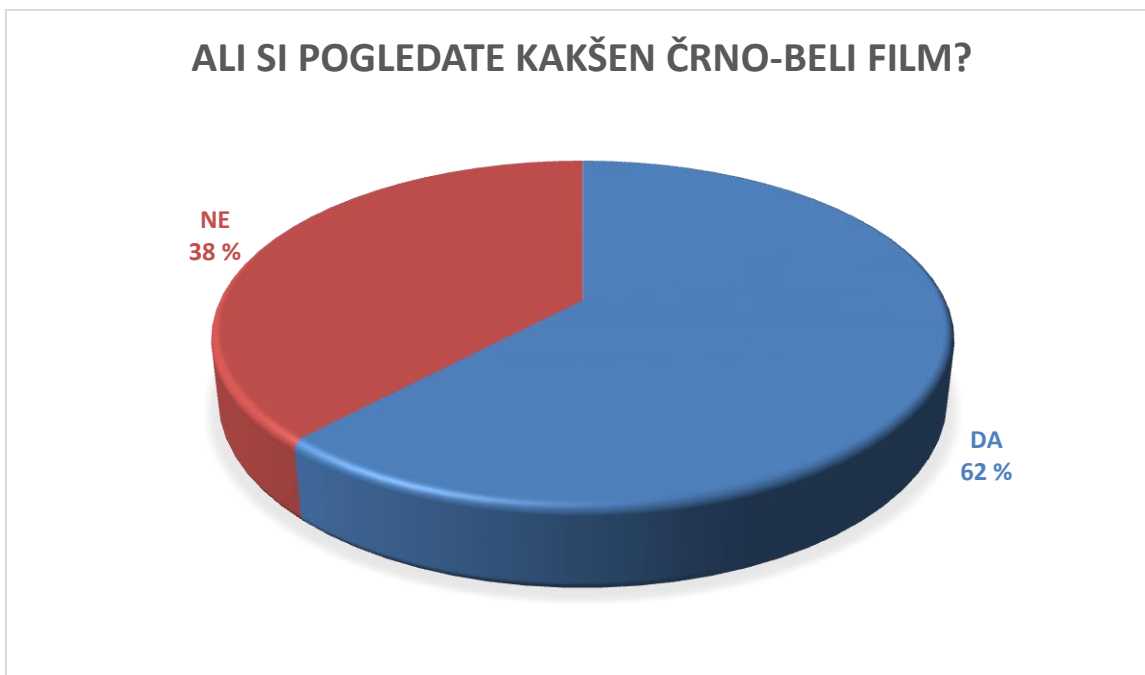


Tabela 5

UGOTOVITVE

Na podlagi odgovorov iz ankete sva prvo hipotezo potrdila, saj je 92 % anketirancev na vprašanje, ali je prihod črno-bele televizije povzročil večje zanimanje kot prihod barvne televizije, odgovorilo z da. Iz ankete je tudi razvidno, da si težko predstavljamo povratek na črno-belo televizijo, kar še enkrat potrjuje trditev, da živimo v naprednem času. Zanimivo pa je, da tudi mladi kljub napredku še vedno radi pogledajo črno-beli film in s tem obujajo spomine.

6.1 ANKETA O VIDEU

Anketa temelji na podlagi primerjalnega posnetka dveh reklam, ki sva jo razdelila med dijake Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije. Ena iz časov črno-bele televizije in druge iz sodobnih časov barvne televizije. Video je priloga.

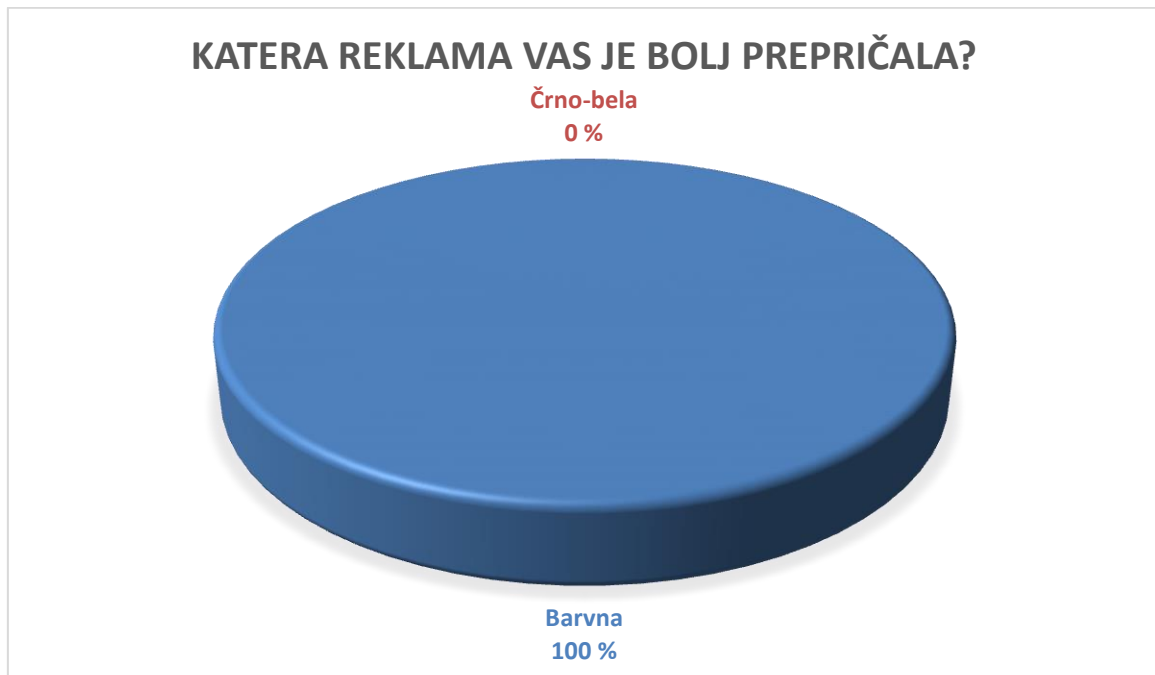


Tabela 6

**ALI JE ZA VAS POMEMBNO, DA VIDITE, KAKO SO
OBLEČENI IGRALCI NA POSNETKIH?**

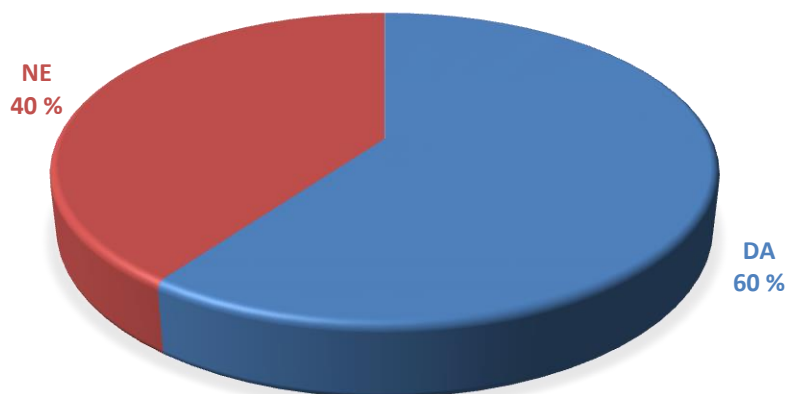


Tabela 7

**ALI SI ZARADI BARVE LAŽJE PREDSTAVLJATE
DOGAJANJE?**

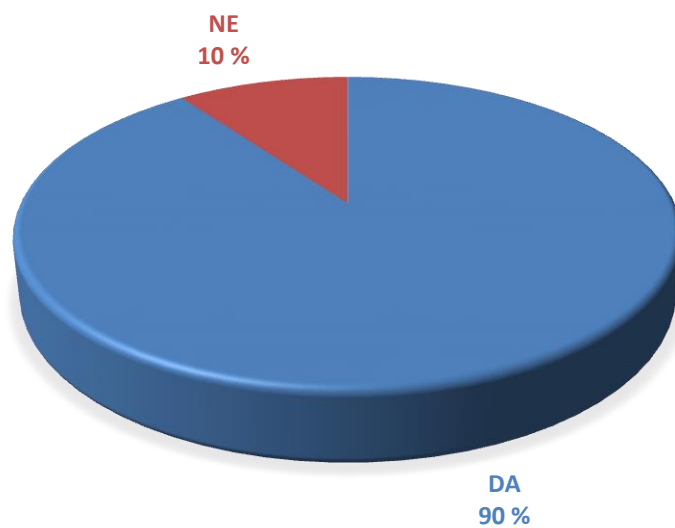


Tabela 8

**ALI SI MED GLEDANJEM ČRNO-BELE SLIKE
PREDSTAVLJATE, KAKŠNE SO DEJANSKE BARVE NA
POSNETKIH?**

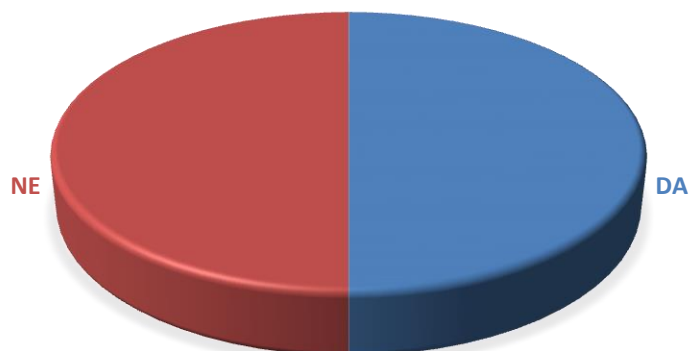


Tabela 9

**ALI MENITE, DA BI BILE SEDANJE REKLAME V
ČRNO-BELI BARVNI TEHNIKI ENAKO RAZUMLJIVE
KOT BARVNE?**

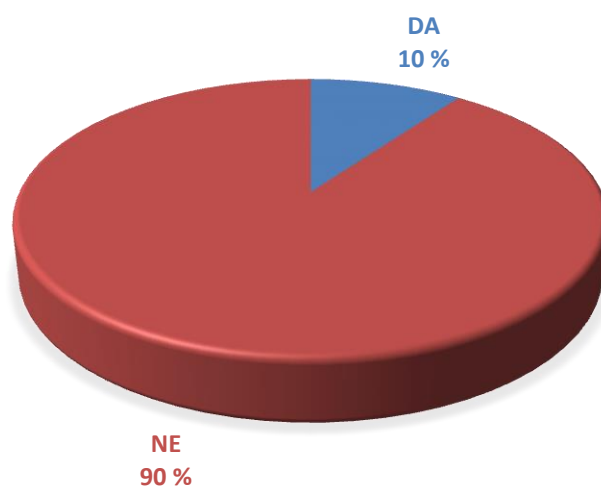


Tabela 10

UGOTOVITVE

Na podlagi druge ankete sva potrdila tudi drugo hipotezo, saj se je večina anketirancev strinjala, da so barvni televizijski posnetki razumljivejši in prepričljivejši kot črno-beli. Iz vseh odgovorov je razvidno, da so anketiranci popolnoma za barvno televizijo, kar je pravzaprav res, saj na njej lahko vidimo vse.

7 ZANIMIVOSTI

Ker sva dijaka programa medijski tehnik, sva se odločila eno izmed današnjih reklam spremeniti v črno-belo in napraviti primerjavo. Izbrala sva reklamo iz letošnjega leta, torej leta 2015, ki vsebuje zelo veliko barvnih efektov, poudarja zgodbo, ki temelji na barvah. Ugotovila sva, da je na delih z veliko barvnimi efekti črno-beli posnetek reklame zelo slabo viden in nezanimiv. Barvni efekti, uporabljeni v barvni reklam, v črno-beli tehniki ne pridejo do izraza, so nepomembni. Če bi bila reklama narejena v črno-beli tehniki, ne bi poznali prave barve logotipa, oblačil ljudi v reklam. Barvna reklama nas že na prvi pogled pritegne in si jo zagotovo lažje zapomnimo.

Ker oba sodiva v generacijo sodobne televizije, nama je bila črno-bela reklama tuja. Iz reklame tudi ni dobro razvidno, kakšno je razpoloženje ljudje na posnetku, ali je coca-cola sploh dobra ali ne. Na barvnem posnetku sta jasno vidna veselje in nasmeh na obrazu.

8 ZAKLJUČEK

Po vseh ugotovitvah in po vsem prebranem gradivu meniva, da ljudi še vedno zanima črno-bela televizija, vendar zaradi hitrega napredka v tehnologiji spomini na črno-belo televizijo iz generacije v generacijo počasi bledijo. Misliva, da bi bilo potrebno bolj obujati spomine in večkrat predvajati kakšen črno-beli film, s čimer bi tudi mlajše generacije pomagale ohranjati spomine.

9 ZAHVALA

Za pomoč pri raziskovalni nalogi se zahvaljujema mentorju Dušanu Vešligaju, najinima intervjuvancema dr. Marku Prpiću in Janezu Strojano.

Hvala najini učiteljici slovenščine Suzani Slana za lektoriranje naloge.

10 VIRI IN LITERATURA

ŠTIBEJ, M. *Sporočilnost barve v filmu*. Diplomsko delo

ŽIŽEK, F. *Kako narediti televizijsko oddajo*. Učbenik

PLATT, R. *Komunikacija od hieroglifov do hiperpovezav*. Murska Sobota: Pomurska založba, 2005.

11 PRILOGE

Anketa o primerjanju črno-bele in barvne televizije

Sva Klemen Finkšt in Nejc Venek. Sva dijaka 4. letnika srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije v Celju in pripravljava raziskovalno nalogo na temo črno-bele in barvne televizije.

Starost: _____

1. Ali ste mnenja, da je prihod črno bele televizije, ki je bila tudi prva, povzročil večje zanimanje pri ljudeh kot kasneje prihod barvne televizije?

- a) DA
- b) NE

2. Ali si predstavljate prehod nazaj na črno belo televizijo?

- a) DA
- b) NE

3. Ali ste mnenja, da je gledanje barvne televizije bolj zanimivo kot gledanje črno-bele?

- a) DA
- b) NE

4. Je po vašem mnenju z barvo televizijo lažje pritegniti gledalca?

- a) DA
- b) NE

5. Ali si pogledate kakšen črno beli film?

- a) DA
- b) NE

Hvala vam za sodelovanje!

Anketa glede na video

Sva Klemen Finkšt in Nejc Venek. Sva dijaka 4. letnika srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije v Celju in pripravljava raziskovalno nalogo na temo črno-bele in barvne televizije.

Po videnem video posnetku prosim rešite anketo.

1. Katera reklama vas je bolj prepričala?

- a) BARVNA
- b) ČRNO-BELA

2. Ali vam je pomembno kako so igralci oblečeni na posnetkih?

- a) DA
- b) NE

3. Ali si z barvo lažje predstavljate dogajanje?

- a) DA
- b) NE

4. Ali si med gledanjem črno-bele slike predtavljate kakšne so dejanske barve na posnetkih?

- a) DA
- b) NE

5. Ali ste mnenja, da bi bile sedanje reklame v črno-beli barvi enako razumljive kot barvne?

- a) DA
- b) NE

Hvala vam za sodelovanje!